

Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.
Νικηφόρου μάρτυρος (†257).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ')**. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

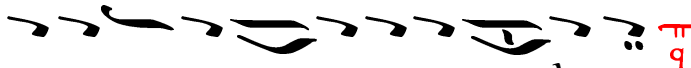
ᾠχος 4 Παφ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

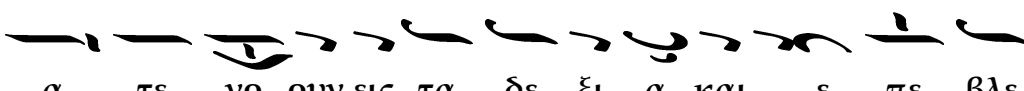
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

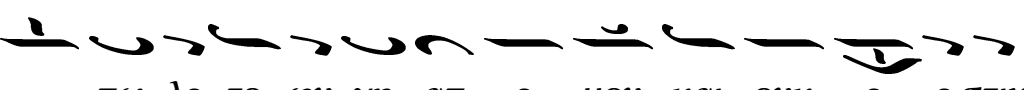
Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

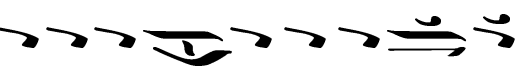
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ

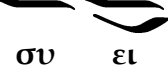
ψανπα γι δαμοι

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

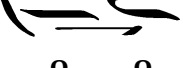
 ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

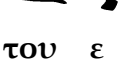
 η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

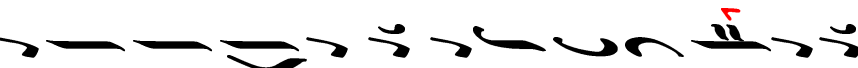
Π ροσχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

 θην σφο δρα

P υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

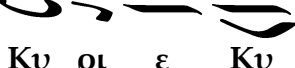
 τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου του ε

 ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

 πο δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν τὰ
Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

Λ Πα Μ ε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ρων

ε εν α αγ κα α λαις ε εν τω ω ω να ω ω α

γα α α λ λη τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας νυν η

λευ θε ρω ω μαι ει δον γαρ τον Σω τη η η

ρα α α α μ 8 τος ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε ν 8

τε εχ θεις 8 τος ε στιν ο εκ Θε ε 8 8 8 8

Θε ος λο ο ο ο γος ο σαρκω θεις δι ι η η

μας και σω σας τον α αν θρω ω πον αυ τον προ σκυ

νη η σω ω ω ω μεν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Πα Μ Πα
ε ε ε ε χ ς ς ς Συ με ε ων ον υ πο

τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε τ ς ς τα προ

ε ω ρα α ε εν Σι ι να βρε φο ος γε νο ο ο

με ε ε ε νον νο μω υ πο τα ατ το ο ο με ε ε

ε νον ς τος ε στιν ο δι α α νο ο ο ο μ ς

ς λα λη η η η σας ς τος ε στιν ο εν Προ φη

η η ται αις ρη η η θεις ο σα ρ κω θει ει εις δι

η η μας και σω σας τον α ανθρω ω πον α αυ τον προ

σκυ νη η σω ω ω ω μεν

των α νο μι ω ων α α α αυ του

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν.

 Πα ε ε ευ τε ε ε και η η μεις Πα α σμα σιν εν

αις λα λη η η σας ο σαο κω θει ει ει εις δι η

νη η η σω ω ω ω μεν

9

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾠσάσιν ἐνθέοις, ...

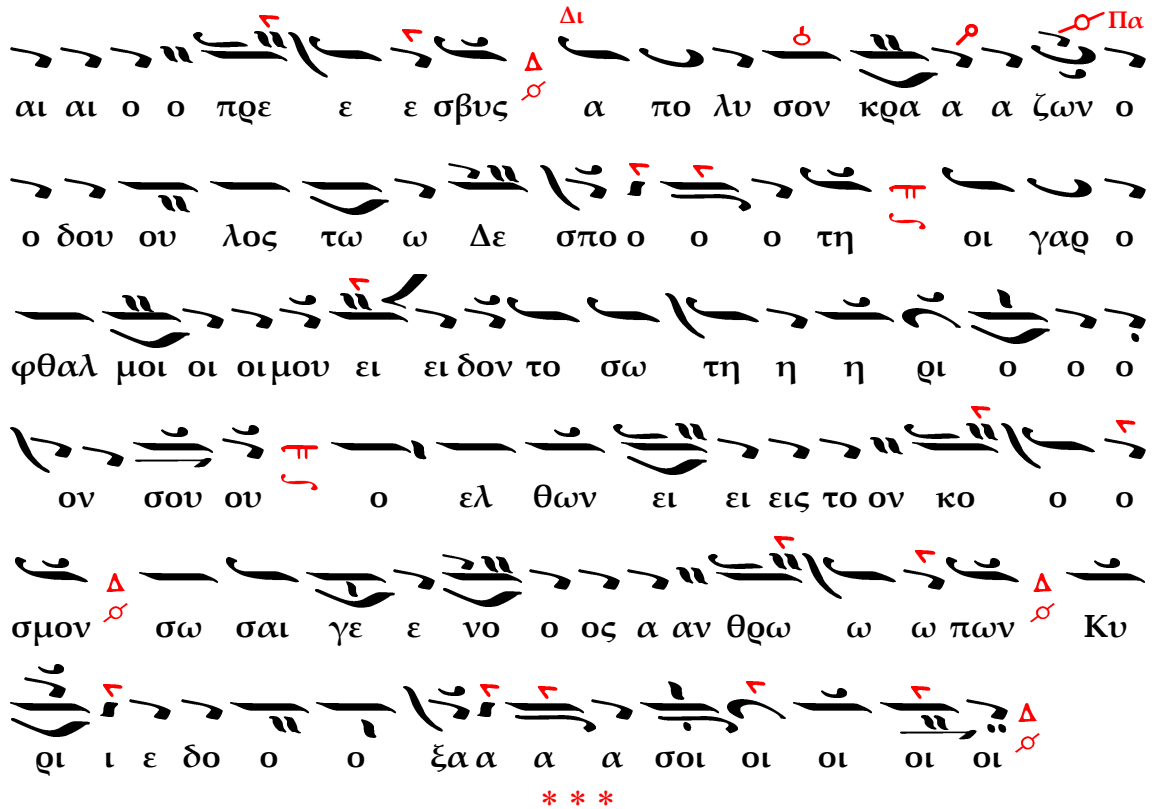
Δόξα. Καὶ νῦν.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τω ς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Ανοι γε ε ε σθω ω η πυ υ υ λη η
του ου ρα νου ου ου ση η με ε ε ρον ο
γαρ α ναρχος Λο ο γο ος του Πα α τρος αρ χην λα
βων χρο νι ι κην μη εκ στα ας της αυ του ου Θε ο
ο τη η η τος υ πο Παρ θε νου ως βρε φος τεσ
σα ρα κον θη με ρον Μη τρος ε κων προ ο σφε ε
ρε ε ε ε ται εν να ω ω τω νο ο μι ι ι
κω και του τον αγ κα λαις ει σδε χε ε ε ται

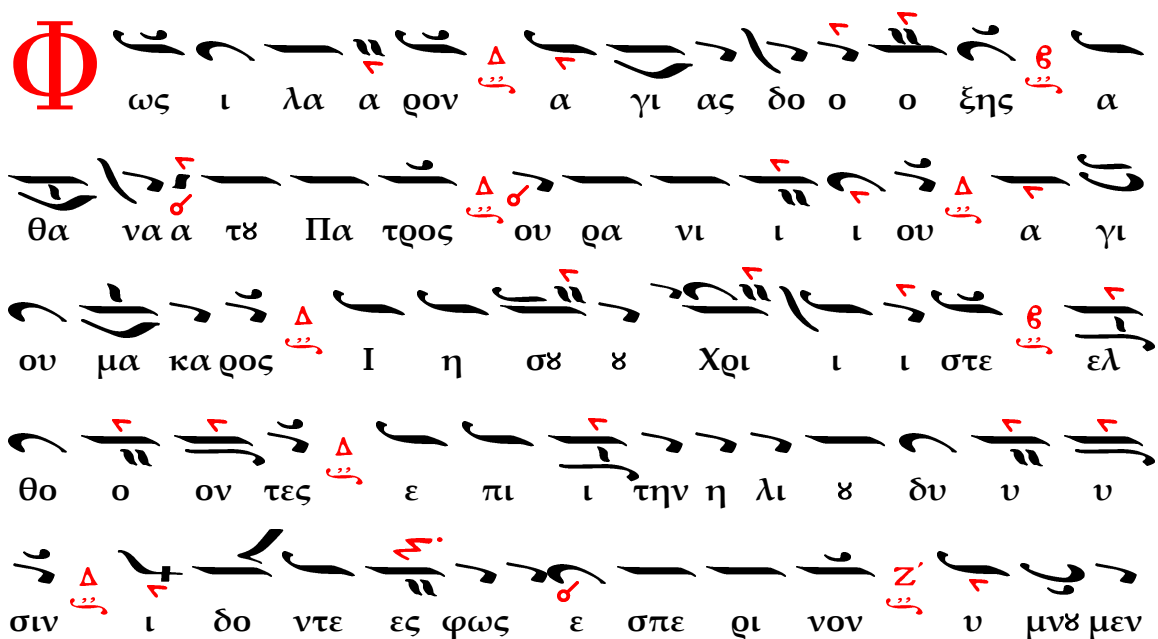

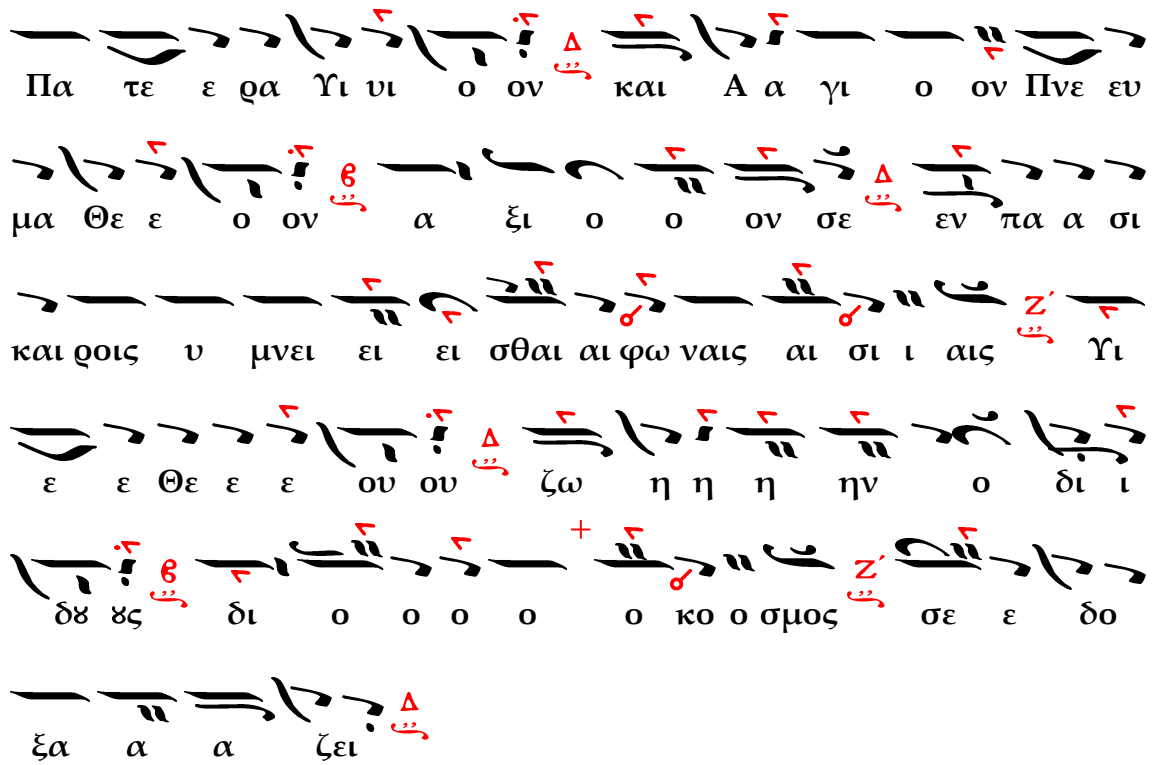
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

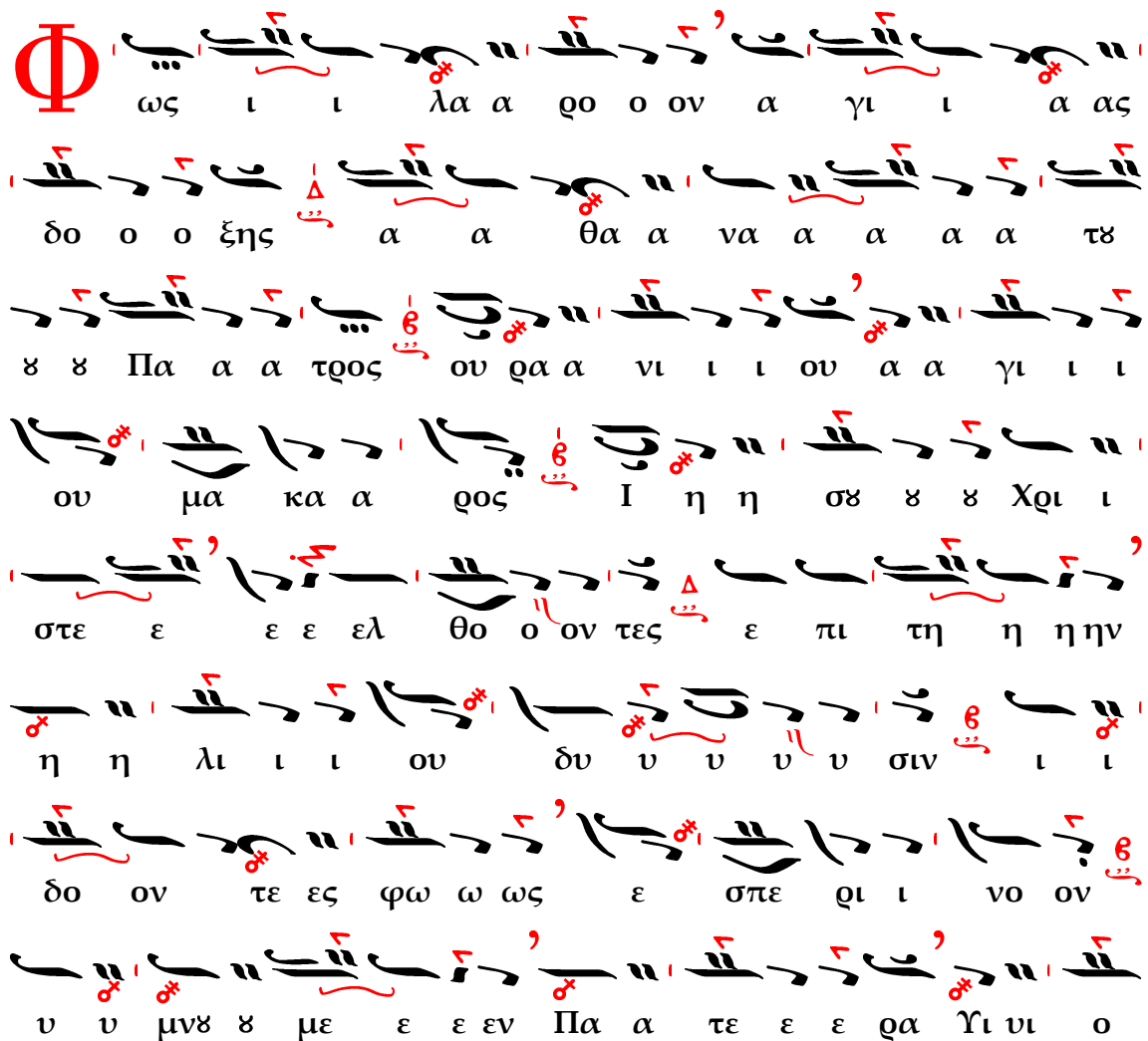
Ἦχος Δι-Θ

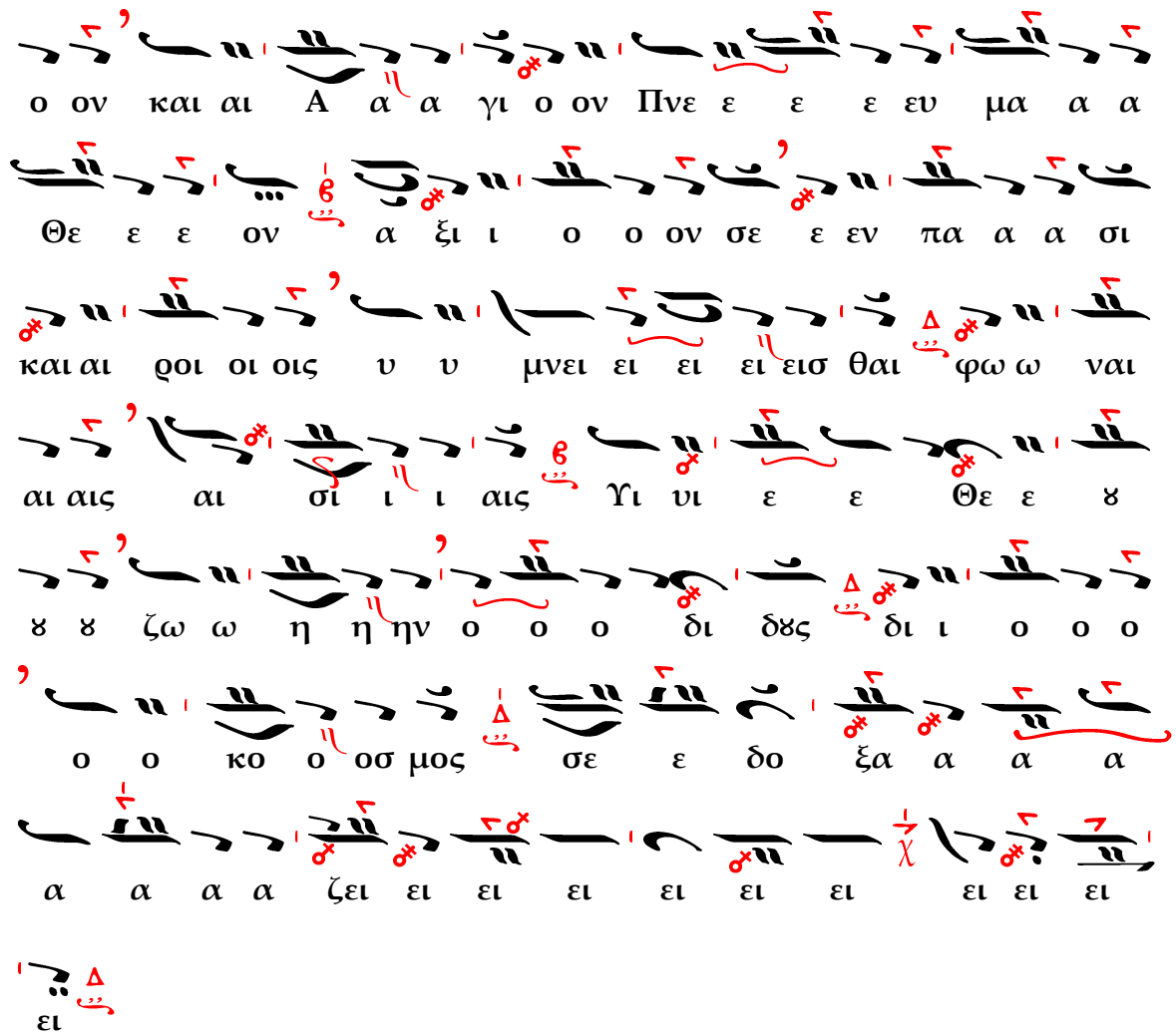

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

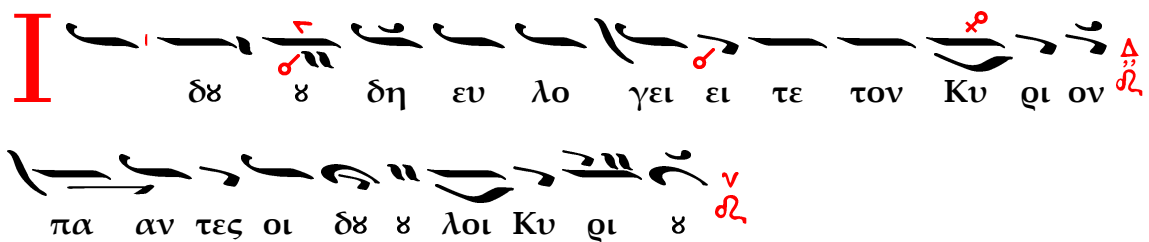

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

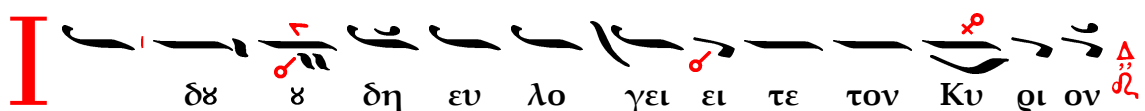
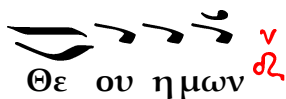
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη Ϟ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ϝ

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μθ θ θ ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ θ θ

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Κε ρ

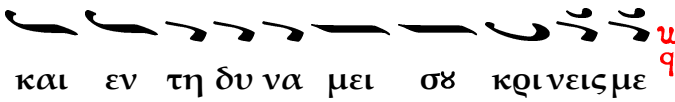
Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

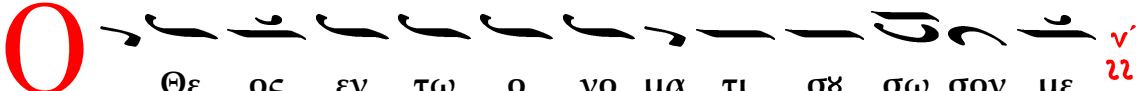

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μ8

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

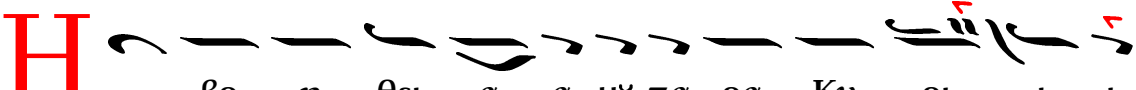

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μ8

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με

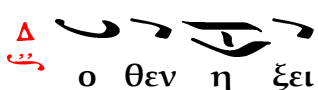

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

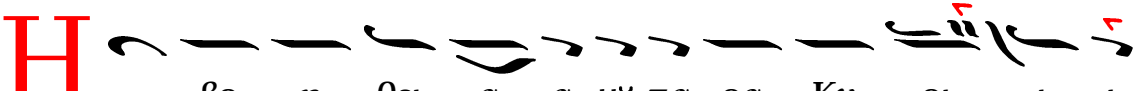
Ἦχος Δι

Η
βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τς ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν η ξει

η βο η θει α μ8

Η
βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τς ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυλάξει

την ψυχὴν σου Κύριος

βοηθῆσθαι ἡμᾶς Κύριε

ποιήσαντος τοῦ ὁρανοῦ καὶ τῆς γῆς

ἡν

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠδὴ Γαβριήλ

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ ἐλε

οὐς σὺ προφθάσαι με

Στίχος α'. Ἐξελέμε ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου ὁ Θε

ὁς καὶ ἐκ τῶν ἐπανίσταμένων ἐμε ἐλυ

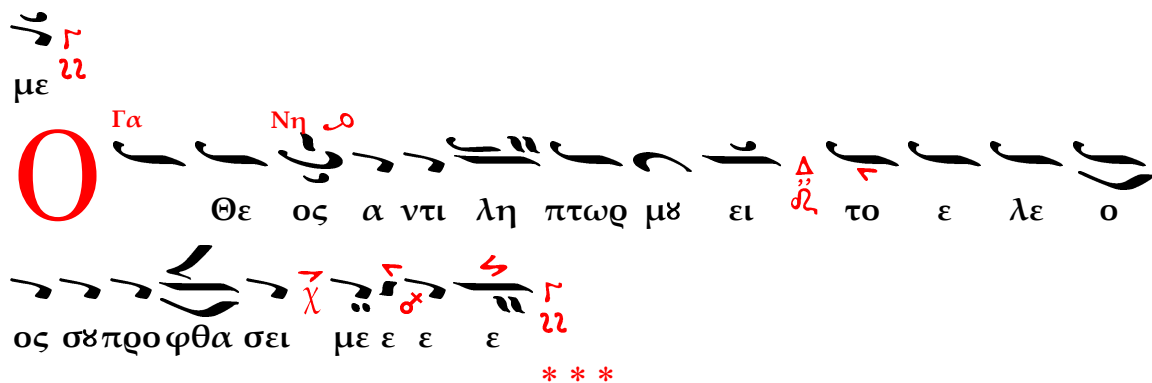
τρώσαι με

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ ἐλε

οὐς σὺ προφθάσαι με

Στίχος β'. Πύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τῶν

ἀνομιῶν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σώσον

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κ^{Nη} α τα κο σμη σον τον νυμ φω να σθ Σι ων ^Δ και
^{Γα} υ πο δε ξαι τον Βα σι λε α Χρι στον ^{Nη} α σπα σαι την Μα
^M ρι αμ την ε πσ ρα α νι ον πυ υ λην ^{Nη} αυ τη γαρ θρο
νος χε ρσ βι κος α νε δει ειχ θη ^Δ αυ τη βα στα α ζει
^M τον Βα σι λε ε α της δο ο ξης ^{Nη} νε φε λη φω τος υ
παρ χει η Παρ θε νος ^Δ φε ρσ σα εν σαρ κι Υι ον προ Ε ω
^M σφο ο ρσ ^{Nη} ον λα βων Συ με ων εν αγ κα α λαις αυ
τς ^Δ ε κη ρυ ξε λα οισ Δε σπο την αυ τον ει ναι ζω
^M ης και τς θα να τς ^Δ και Σω τη η ρα τς κο ο σμς

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ^Δκατὰ τὸ ῥῆμά

σου ἐν εἰρήνῃ· ^Δὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ^Δ

ο ἡ τοι μα σας κα τα προ ο σω πον παν των των λα
ων

Τ^{Νη}ον εκ λαμ ψαν τα προ αι ω νων εκ Πα τρος ^Δ

επ ε σχα των δε εκ μητρας παρ θε νι κης ^{Γα} ^{Νη}φε ρσ σα εν

τω να ω η α πει ρο ο γα μος Μη η τηρ ^Μ ^{Νη}τον εν

Σι ναι ω νο μο θε τη η σαν τα ο ρει ^Δτη δι

α τα α ξει τη νο μι κη η πειθα ρ χσ εν τα ^Μ ^{Νη}προ ση

γεν Ι ε ρει πρεσβυ τη και δι και ω ^ΔΧρι στον τον Κυ

ρι ον ι δειν χρη μα τι σθε εν τα ^Μ ^{Νη}ον δε ξα με νος

Συ με ων εν ταις αγ κα α λαις αυ τσ ^Δη γαλ λι α

σα το βο ων Θε ος υ παρ χει σ σ τος Πα τρι συ να ι

δι ος και λυ τρω της των ψυ χω ων η η μων ^{Γα} ^{Νη}

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ^Δκαι δο ο ξαν λα σ σσ

Ισ ρα ηλ

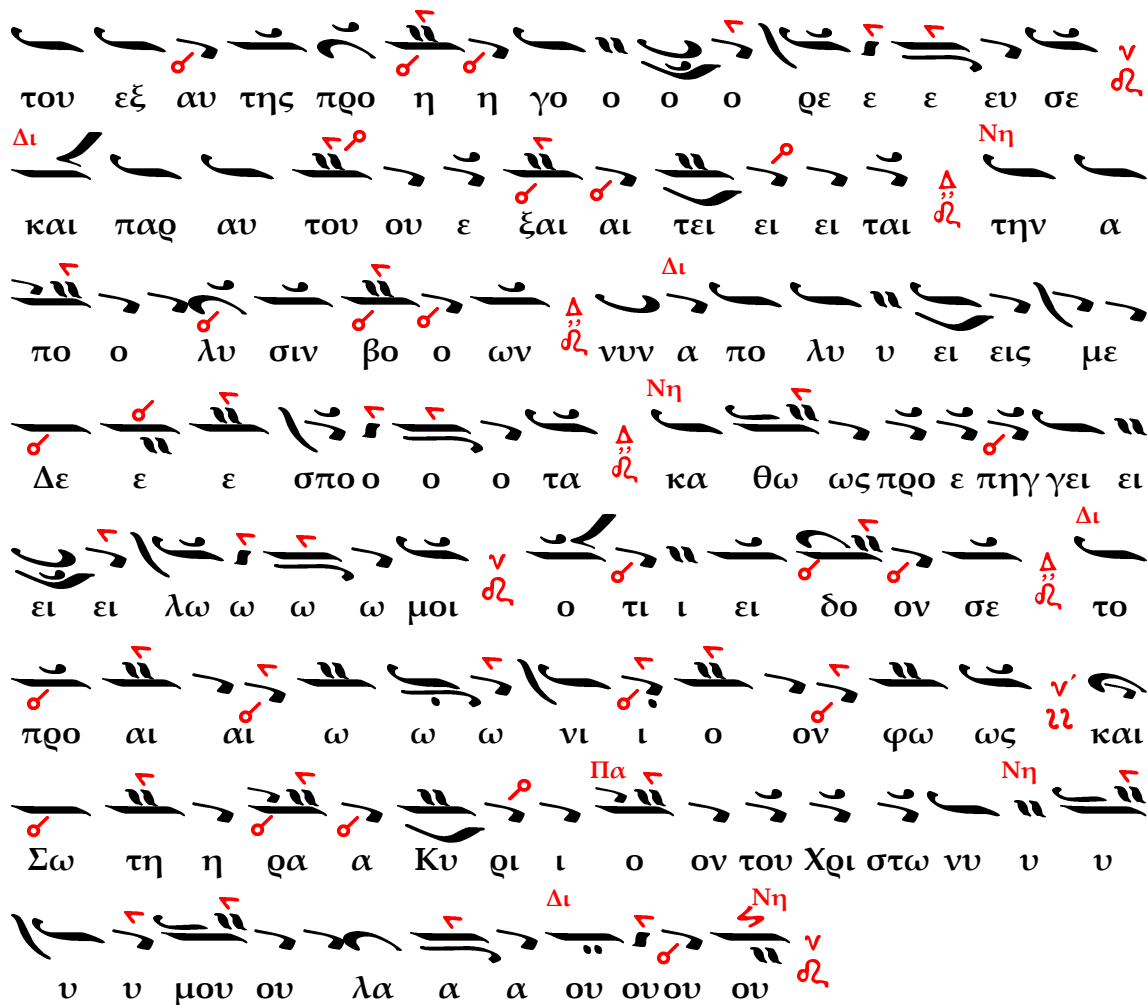
Τον ο χς με νον εν αρ μα σι Χε ρβιμ και υμ
νς μενον εν α σμα σι Σε ρα φιμ φε ρσ εν αγ κα λαις
η Θε ο το ο κος Μα ρι ι α α πει ρο γα μως
εξ αυ της σαρκω θε εν τα τον Νο μο δο την νο ο μς
πλη ρς ντα νο μς τα α ξιν ε δι ι δς χερ σι πρε
σβυ τς Ι ε ρε ε ως ζω ην δε φε ρων ζω ης η
τει το λυ υ σιν λε γων Δε σ πο τα νυν α πο λυ σον με μη
νυ σαι τω Α δαμ ως ει δον α ατ ρε π τον βρε ε
φο ς Θε ον προ αι ω νι ον και Σω τη η ρα τς κο ο
σμς

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Και νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
O^{Nη} τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νος και
 υ μνου με νος υ πο τω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
 ση με ε ρον τω θει ει ω ι ε ε ρω κα τα
 νο μον προ σφε ε ρο με ε νος προ σβυ τι και αις εν
 θρο ο νι ι ζε ται α α αγ κα α α α λαις και
 υ πο Ι ω σηφ ει εισ δε χε ε ται δω ω ω
 ρα θε ε ο προ ε πως ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων
 την α μι α αν τον Εκ κλη η σι ι ι α αν και
 των ε θνω ων τον νε ο λε κτο ο ο ον λα α α α ον
 πε ρι στε ρων δε δυ υ ο νε ο ο σ σους ως αρ
 χη γο ος Παλαιας τε ε και αι αι αι Και αι αι αι νης
 του προς αυ το ον χρη σμου ου δε Συ με ε ων το
 πε ρα ας δε ξα α α με ε ε ε νος ευ λο
 γων την Πα αρ θε ε ε νο ον Θε ο το ο κον Μα
 α ρι ι ι αν τα του πα θου ους συμ βο ο λα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Χ αἰ ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε ^Δ εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων τας
εν σκο τει ^π ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
^Δ ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
την των ψυ χων η μων ^Δ χα ρι ζο μενον η μιν και την
α να α στα α σιν ^π (ἐκ γ').

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγῇται ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *